

Jeg vil gerne derudover sige til hr. Villy Søvndal – men jeg vender tilbage til det i min ordførertale – at det vel også ligger os lidt på sinde, hvad kræfterne i de befriede lande mener. Altså, det er vel ikke helt ligegyldigt, at de baltiske lande beder om den sikkerhedsgaranti. Det er vel heller ikke helt ligegyldigt, at en række af de central- og østeuropæiske lande beder om den sikkerhedsgaranti.

Det skal så gøres på en fornuftig måde, men at binde det op på en avisudtalelse fra den russiske regering alene uden at se, hvad der bliver sagt andre steder fra, synes jeg turde være en lidt ensidig analyse at træffe beslutninger på i det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Blot et par kommentarer til det, hr. Villy Søvndal sagde om NATO's militære rolle.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at NATO allerede i 1990 – altså umiddelbart efter skiftet i Europa – med sin London-deklaration lagde helt afgørende vægt på den politiske rolle. Det er det, som gør, at NATO i dag spiller en rolle i det kollektive sikkerhedsarbejde i Europa.

Hvis NATO havde fastholdt den overvejende rolle som en militær forsvarsorganisation, som kun sekundært interesserede sig for de politiske strukturer i Europa, ville jeg have været enig med hr. Villy Søvndal.

Men det har NATO ikke gjort, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at ingen af os bliver hængende i det, vi sagde for 10 år siden, hvor verden så ganske anderledes ud. Dertil føjes så, at det jo ikke er sådan, at NATO og CSCE er alternativer – NATO og CSCE supplerer hinanden.

Der er brug for begge organisationer, men CSCE ville aldrig i den verden, vi har i øjeblikket, kunne varetage det behov, som alle lande har for sikkerhed. Det har NATO en rolle til og mulighed for, og den mulighed synes jeg man skal støtte, så længe NATO faktisk arbejder for et kollektivt sikkerhedssystem. Det har NATO udtrykkeligt sagt, at de gjorde, allerede med London-deklarationen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er meget enig med hr. Peter Duetoft i, at man selvfølgelig ikke skal orientere sig alene efter en enkelt avisartikel, men det er jo ikke en helt tilfældig; det er faktisk den russiske udenrigsminister.

Men jeg synes også, det fremgik af min tale, at vores egen analyse af en situation, hvor vi har muligheden for at skabe et helt, europæisk rum, tilsiger os, at vi skal lade være med at bygge videre på dele af den gamle struktur.

Som en sidste bemærkning vil jeg gerne sige til hr. Jørgen Estrup, at vi jo engang havde det tilfælles, De Radikale og SF – og har det formentlig også endnu – ønsket om en militær slankning af NATO.

Min pointe var, at vi havde et forum, der var stærkere i forhold til en helt europæisk ordening, nemlig et CSCE, som er bredere sammensat, som ud over det militære koncept har et langt bredere sikkerhedskoncept, kan deltage i lokale konfliktløsninger, osv.

Men jeg formoder, at hr. Jørgen Estrup – og det kan hr. Jørgen Estrup vel svare på senere – stadig er enig i den fælles interesse i at slanke NATO nu, hvor den europæiske sikkerhedssituation er forandret fundamentalt.

Mogens Christensen (FP):

Jeg vil gerne begynde med at takke udenrigsministeren for den gode redegørelse, der kom.

Fremskridtspartiet mener, det nu er rigtigt at få en debat om, hvilke planer der er for udvidelse af NATO.

Fremskridtspartiet tillægger jo NATO stor tillid som garant for Danmarks sikkerhed og for friheden – også freden og friheden for de øvrige lande i Europa som medlemmer af NATO.

Da den kolde krig mellem Øst og Vest er ophørt, Berlinmuren faldet, Warszawa-pagten gået i opløsning, kunne vi måske tro, at alle problemer var løst, men nej. Udviklingen i det tidligere Jugoslavien har vist, at med friheden kan der også opstå konflikter – konflikter, som de omkringliggende lande må forholde sig til. I det tidligere Sovjetunionen lurer konflikterne mange steder lige under overfladen.

Derfor er det i dansk sikkerhedsinteresse, at vi nu får de lande, som er placeret op til Østersøen, optaget som medlem af NATO netop for at fremme sikkerheden omkring Østersøen.

Fremskridtspartiet mener, det i første omgang drejer sig om de baltiske lande, Estland, Letland og Litauen. Lande, som skal optages, skal selvfølgelig vise vilje til at opfylde de krav, som kan forventes af et NATO-medlemsland, f.eks. at opbygge et forsvar til at forsvare egne landegrænser.

Vi mener, de baltiske lande er godt i gang; bl.a. har Litauen haft officerer og befalings-